

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

MANI
V M

Quod superest e Lu-
ciano dialogorum,
Ottomaro Lu-
scinio, Argē-
tino, iuris
pont.
Doctore,
inter-
p̄te.

Magnifico & clarissimo viro Ioanni Grolie-
rio, christianissimi Francorum regis a secre-
tis, & Insubriae quaestori primario, Otto-
marus Luscinus, iuris pont. Doctor, S.D.

Videre videor mihi meo quodāmodo iure fecit
se Ioannes grolerie, literatorum atq; adeo litera-
rum huius qui praesidium atq; decus insigne, ut il-
lo meas lucubrationes, seu magis intempestiuos
quosdam conatus referam, quo solet turba erudi-
tiorum. Quom enim abhinc annū lustrarem Italiā,
atq; ibi uno omniū ore alterū te studiosorū Moe-
cenatem praedicari acciperem: quādo certatim rei
literariae antesignani & longe principes, vigilias
suas tibi inscriberent: non potui non probare tā
acre multitudinis de te iudiciū. Equidē falli tam
emunctę naris viros haud quāq; posse, porro au-
tem fallere, a moribus huiuscemodi arbitrabar eē
q; alienissimū. Itaq; tam insigni doctissimorū ho-
minum extimulatus exemplo, etiā atq; etiam of-
ferri nobis occasionem optabam, quantulocūq;
xeniolo animū in te nostrū tibi cōmendandi: vel
hoc ipso potissimū mihi visus sapere, q; sapientes
& si impari successu, non tamē dissimili admodū
studio conarer imitari. Nec voto sane defuit ma-
teria. q;ppe haud ita multo post Argentorati hic
apud Belgas, Maniū e Luciano dialogi praelo lite

rario excludendi tradebātur: ac præter Erasimicos
illos iam antea vulgatos, ac aliorū, etiā nostrī qui
dam, animi causa aliquando per ocium versī, quo
suis numeris opus constaret, coeperant desyderari.
Vnde si illos tuę præstantię dedicare velim, fa-
cile paratam nobis ansam explendi animū vide-
bam. Atqui nō eram nescius, hosce meos ab Eras-
mi præceptoris, ac parentis loco venerandi, phra-
si ac dicendi maiestate tam abesse, q̃ quę absunt
longissime: quę res instituto nostro diu refraga-
batur. Quis em̃ ex tanto intervallo dissita coniū-
gere non reformidet? Cæterę vicit tandem ratio
tibi Grolerie, qui vere Apulei dignus es elogio,
inter doctos nobilissimus, & inter nobiles doctis-
simus, labores nostros exiguos q̃dē illos, & me-
ritis tuis longe inferiores, *μικροσύνου* cuiusdaz vi-
ce offerendi: qui haud dubio scires, q̃ elegant̃ ab
Artaxerxe Persarū rege dictum sit, *δὴν ἥπτορ βα-
σιλικῶν καὶ φιλοῦσθω ποιεῖμαι*, τοῦ μεγάλου δίδοναι τὸ
μικρὸν λαμβάνειν *εὐμενῶς καὶ προσβύμως*. En igit̃ tuis
auspicjs hoc muneris, vel potius animi in te mei
iudiciū, ceu scapham quandā naui onerarię passi-
sumus adnecti, merces aliquando cumulatiores,
sicubi ventos magis benignos senserimus, tibi al-
laturi. Bene interea vale, & me vel postremo lo-
co in cœtum admitte studiosorū qui te venerant̃
ac faciūt plurimi, Argentorati Nonis Ian. 1519.

MANIVM DIALOGI E LV.

Locutores. Diogenes, Pollux. DIO.

MAndata tibi Pollux a nobis q̄ citissime i via
tam migranti perferenda sunt. Siquidem (ni
fallor) tui cras erit muneris, ut reuiuifcas. ea sunt
huiuscemodi. Viso alicubi Menippo illo cinico,
Corinthe pone Crangum, aut in Licco, illic enim
in gymnasijs facile offenderis hominē contēden-
tes mutuo philosophos irridentē, ne orō graue-
ris hñsce virum verbis compellare. Fuisse tibi Me-
nippe Diogenes, si satis iam riseris quæ agunt in
terris, manes petas: ubi multo plura quæ rideas sis
habiturus. Nā illic etiamdū quod rideres in ambi-
guo erat, neq̄ vero id mediocrit̄. Quotus enim
quisq̄ est in tanta rerū varietate, qui humana q̄q̄
prorū norit exacte? Ceteræ apud nos (quod &
meū nunc est negocium) a constanti risu vix un-
q̄ tibi temperaueris: potissimū sicubi videas diui-
tes illos, satrapas, & tyrānos tā abiectos & igno-
biles, ut solo eiulatu ab alijs dignoscantur. Deni-
q̄ iam estimes licebit, q̄ sint effœminati atq̄ de-
generes, ex immodico terrenarum rerum affectu
& recordatiōe. Proinde admonitū abs te velim,
ut lupino plurimo peram impletā secūm adferat,
aut forte Hecatis coenam, ouumue ex lustratiōe,
vel aliud quippiam huiuscemodi repertum in tri-

O. LVSCINIO INTERPRETE

uio. POL. Reddam equidē illū de his certiore
 Diogenes. Sed quonam modo potissimū homi-
 nem cognouero? aut qualis illi est facies? DIO.
 Vetulus est, & caluus, lacerna amictus passim p-
 forata, & omni ventorum flatui peruia. ea in pli-
 cis hinc inde pāniculis variata est q̄ plurimis. Per-
 tinax verō illi risus est, & irrequieta philosopho-
 rum fastus & arrogantē contēplatio. POL. Fa-
 cile illum apud hosce inuenero. DIO. Num &
 a nobis mādati q̄ppia feres philosophis? POL.
 Tu modo isthuc exponas. non em̄ tantillo nego-
 cio grauabimur. DIO. lube obsecro, ut profus-
 sab instituto suo posthac abstineant. Nil em̄ iā ali-
 ud agere videntur, q̄ q̄ meris nugis omnia inuol-
 num. De cunctis rebus digladiantur: cornua sese
 muruo habere, & crocodilos esse inuicē, colligūt
 argumentis. Deniq̄ inaccessa quēdā, & nulla un-
 q̄ ratione inuestiganda, indagare mentē perdo-
 cent. POL. Sed rudem me esse p̄dicabunt, &
 omnis eruditōis expertem, qui sapientiā eorum
 maledictis lacerauero. DIO. At tu contra ijs a
 nobis refer, ut plorent. POL. Facile nunciaue-
 ro. DIO. Diuites vero o Pollux, amicissime hīs
 ce verbis affare. Quid oro nebulōes & nihili, au-
 rum tāto opere asseruatis? Cur dein cura & crucis

Proverbia
 alii dictū.

MANIVM DIALOGI E LV.

atu vosip̄os conficitis? Porro aut̄, quid vobis & foenori, quo talentū accrescit talento? Quando quidē præter obolum, nihil est quod a vobis huc properantibus iam olim exigetur. POL. Refe-
rentur illis tum & hæc quoq̃. DIO. Verē n̄s qui forma præstant ac viribus, Megillo corinthio, & Damoxeno luctatori dicito: q̃ apd' nos sicut nec flaua quidē coma, aut oculorū gratia, vigor ue ex-
tat et rubor vultus: ita nusq̃ etiā neruos inuenias robustos, aut potentes humeros. Sed magis una omniū pulchritudo. Idem (quod aiū) puluis est, & renudatq̃, glabrēq̃ caluariæ. POL. Neq̃ hoc grauatim robustis dicere & formosis curauero.

DIO. Inopes proinde qui infelices sunt rerū suc-
cessu, & misere premuntur rerum penuria, quorū haud mediocris turba est, nostris Spartane vera-
bis soleris: dic ne lachrymētur, neue lugeant. q̃d fiet siml' atq̃ illos de ea æqualitate quē apud nos est certiores reddideris. Non em̄ visuri sunt quē-
piam sibi ex diuitū numero hic præferri. Deniq̃ si taliter visum tibi fuerit, eodē hoc nostro sermōe Lacedemonios tuos corripe, libertatem hac via illis promittens. POL. Nequicq̃ de Lacedemo-
n̄is dixeris Diogenes, non em̄ tolerauero: verū quē ad alios mādāta dedisti exequar. DIO. Ita

O. LVSCINIO INTERPRETE

q̃ dimittamus eos,quādo sic lubitū est, dūmodo ad alios quos p̃dixi cōmissa nostra retuleris.

PLVTO, vel delatio contra Menippū.

C R O E S V S.

INiquo animo contuberniū Menippi huius cini ferimus Pluto, itaq̃ nisi illum loco submoueris, nos alio cōmigrabimus. PLV. Qua oro molestia vos poterit afficere, qui p̃inde mortem obiit atq̃ vos omnes. CRO. Si quādo erūpentibus lachrymis cū gemitu, memoria repetimus ea quæ apud superos sunt in vita, Midas aurum, Sardanapalus plurimā voluptatem, & ego thesauros, subsannat ille, & probris atq̃ cōuicijs obstrepat, modo mancipia nos appellans, modo scelestos. Ad hæc cantu suo nobis fletum intercipit ac cōturbat: deniq̃ prorsus est molestus. PLV. Quid isthuc rei est quod aiunt Menippe? ME. Vere hæc de medicunt̃ Pluto, siquidē odium me quoddā exagitat in ignobiles istos & perniciosos, quibus non erat satis perperam vixisse, nisi etiā vita iam functi, p̃teritorū recordatione, q̃d corpore nō liceat impleāt mente. Lector itaq̃ ego & illos subinde laceſso. PLV. At vero parū decens id est, quando quidē iure quoddā tristant̃, rebus haud exiguis orbatī. ME. Videris mihi &

MANIVM DIALOGI E LV.

tu quoq; desipere Pluto, qui suspirijs huiuscemo-
di patrocinaris. PLV. Haud quaq;. non em̃ mei
est instituti ut inter vos concitem dissidiũ. ME.
At vos Lydor, Phrygum, & Assyriorũ oĩm im-
probissimi, ita habetote, ut nullus mihi sit a ppo-
sito desistendi animus: sequar quocũq; demigra-
ueritis, irritabo, canam, irridebo. CRœ. Quid est
obsecro, si hæc contumelia non est? ME. Falle-
ris Crœse: sed (quod vestrũ fuit negoeiũ) per fas-
tum & insolentiã dignum sese estimare, quẽ de-
orum vice homines adorent, liberis viris impone-
re, & mortis in totũ obliuisci, hæc sunt quæ nõ fi-
unt præter contumeliã. Flete igit modo harũ rerũ
copia destituti. CRœ. Dñi boni, quanta ego vi-
opum? MI. Quanto quidẽ ego auro? SAR.
Ego vero quantis delicijs? ME. Agedũ sic faci-
te: vos lugeatis, at ego interim verbum istud ad-
iecero, nosce teipsum, concentuq; vos mulcebo.
Nã is potissimũ talibus lamentis videt cõuenire.

Mercurij, & Charonis. MERC V.

Peducamus ad calculum, si lubet Portitor, ea
omnia quę mihi debes modo: ne rursus con-
tentio hoc pretextu inter nos oriat. CHA. Re-
ducamus Mercuri. melius est em̃ atq; expeditius
id fieri q̃ primũ. MER. Anchorã primo curauĩ

Q. LVSCINIO INTERPRETE

ut haberes quinque drachmis. CHA. Magno discis. M. Per Dite, quinque mercatus sum, Lora deinde ad vinciendos remos duobus obolis. CHA. Pone quinque drachmas & duos obolos. MER. Item acum ad velum quinque obolis. CHA. Adde & illos. MER. Ceram quoque pro obstruendis naucule rimis, deinde clauos, & funiculū unde fecisti rudentē, oīa duobus drachmis. CHA. Age, digna hæc videntur quæ emamus. MER. Hæc sunt omnia, nisi me aliud præterijt in faciendâ ratione. Sed quando ista redditurū te mihi pollicearis? CHA. Nunc Mercuri haud quaquā possibile est: verū si pestilentia, aut bellū aliquas huc copias transmiserit, tum ex frequenti traiectu lucrū nobis accrescet nauti. MER. Ego igitur sedebo & pessimum hunc rerū statum expectabo, veluti ex aliorū perniciē mihi paraturus emolumētum? CHA. Vides Mercuri præsentē temporū conditionē, haud aliq̃ euenit: pax est, per pauci huc accedunt. MER. Melius certe sic agatur, ut diu differatur debitum. Ceterū veteres Charon nosti, quales olim aduenerint, nempe viriles cuncti, sanguinolenti, & bona pars vulnerati. At nūc quisquis moritur, venenum hausit paratū ab uxore, vel liberis, aut immodicę voluptatis usu ventre intus

MANIVM DIALOGI E LV.

mescente, cruribusue interiit. Pallent sane omnes quicunq; iā huc defleūt: plerūq; opum gratia p̄ insidias necati. Ignobile p̄fecto vulgus, & priscis illis nulla ratiōe conferendū. CHA. Atq; id est quod sum̄ opere omnes iure exoptant. MER. Viderer igit̄ vehemēter delinquere, si paulo acerbius a te debitum exigerem.

Philippi macedonis, & Alexandri. PHI.

NON igit̄ inficiaberis Alexāder ex me prognatū te esse filiū. nā ad louē hāmonē genus pat̄r nū referens mortē non obijsses. ALE. Neq; vero nescius erā pater, Philippi amynti me esse filiū sed quia ad res gerendas sic mihi visum erat conducere, commento hoc usus sum vaticini. PHI. Quid ais? Conducibile id tibi visum, ut vatibus impostoribus fallendū te exponeres? ALE. Nō isthuc, sed barbaros in mei admirationē tractos, facilius hoc p̄textu nostro subdidimus imperio: quū nemo unus viribus nostris hactenus restiterit: quippe hac sola opiniōe ducti, q̄ aduersus deum sibi esset preliandū. PHI. Subegisti sane nō nullos quibus sufficere viribus poteras, sed timidos illos, & arculis, peltarijs, ac gerris vimēis prius profligari solitos. nam n̄ sunt quibus cum tibi semper pugnā capessere mos fuit. Atqui græcos

O. LVSCINIO INTERPRETE

armis domare, Bœotios, Phocides, Athenienses,
 & id genus alios, operis fuerat strennui atq; ma-
 gnifici. Arcadū insuper sustinere armaturā, equi-
 tatum thessalū, Eleorum iaculatores, Mantineos
 peltis instructos: aut cum Thracibus, Illyricis, Pe-
 onibus ue manū conferere operosum pfecto at-
 q; arduū id fuisset imprimis. Ceteræ Mēdos, Per-
 fas, & Chaldeos delicatos ac plurimo auro cōspi-
 cuos, nō satis cōpertū habeo quonā modo ante
 te duce Clearcho mille viri bello adorti expugna-
 rint, foede in fugā actos anteaq; ad manus ventū
 fuisset, ne dicam ad iacula. ALE. At vero Scy-
 the pater, & indici elephantēs res sunt non usq;
 adeo abiectę & contemptibiles. Deinde q; necq;
 per largitionem, aut proditionem mihi venūdari
 passus suz victoriā. Sed necq; deieravi unq;, aut p-
 rugas a pollicito recessi, fidēq; solui victorię gra-
 tia. Adde q; incruenta pugna de Gręcis triūpha-
 vi, & Thebęis. Audisti em̄ forte quo pacto in di-
 tionem meam postremo cōcesserint. PHI. No-
 ui hæc omnia ex Clito, quem tu inter epulas, eo
 q; nomē meū celebraret, & meas res gestas cū tu
 is cōferre auderet, trajecto p corpus illius telo tū
 iugularas. Macedonicā deīde chlamydē abijciēs,
 candyn, persicum amictum, recepisti (ut aiunt)

MANIVM DIALOGI E LV.

& tiaram, sequutus quorundā consiliū, reliquisti.
 Vt ne interim cōmemorem, q̃ a Macedonibz, vi
 ris utiq; liberis, adorari te in animū duxeris. Et q̃
 dem, quod maxime omniū erat ridiculū, victorū
 abs te mores imitatus es. Tempero mihi, ne me
 morem alia quē turpiter admiseris in mulieres, q̃
 rum usus es consuetudine, maritis interea in leo
 num claustra reclusis. Qz q̃ Ephectionē plus q̃
 esset satis amaris. Vnū proinde est quod solū lau
 do abs te gestū, in Darij uxore videlicet, forma p̃
 stante, quā ab illius complexu abstinueris, & ge
 nitricis illius, atq; filiarū, ne vim paterent curā sus
 ceperis. Regiū certe id opus extitit, quod tum fa
 ctitasse te accepimus. ALE. Quomodo aut tibi
 non probatur pater, q̃ in Oxydracis gente indi
 ca, subens me in periculum contecerim: atq; acce
 ptis plurimis vulneribus, muros primus omniū
 transilierim? PHI. Non probō Alexander. Ne
 q̃ id quia pulchrū esse negem, vulnerari quādo
 q̃ imperatorem, & in subeundis periculis pręten
 tare viam, sed quia ex re tuā isthuc erat minime.
 Siquidē pro deo habitus, quos oro risus præbe
 bas spectatoribus, quando post acceptū vulnus,
 ab exercitu magno tumultu direptus, mcerens ac
 eiulans sanguine fluitabas? Adde q̃ lupiū ham

O. LVSCINIO INTERPRETE

mon, magus, vates, & assentatores cuncti qui te
deū esse prædicauerant, rei mendaci palam tū ar
guebantur. Non em̄ video qualiter risum conti
neat, qui Iouis filium viderit animū deſcere, & in
desperatione rerū efflagitare medicorum auxilia.
Deniq; quū iam tandē mortem obieris, quē cre
das obsecro qui confictā illam adoptionem, qua
Iouis dictus es filius, non carpat maledictis? Po
tissimū ubi dei cadauer porrectū iacere, turgidū
sane, & præter aliorū corporum morem contactu
suo omnia labefactans, aspexerit. Ceterum quod
ais Alexander, tibi fuisse conducibile, quo facili
us rerum potireris: id profecto multū tibi gloriæ
ex bene etiā ac strēne gestis eripuit. Nā q̄q; in
signiter multa, tamē dñs longe inferiora agere vi
sus, vacillare ob hoc iudicatus es, & tota ratione
deficere. ALE. Haud quāq; de me isthuc senti
unt mortales quod de dñs. Sed cum Hercule me
& Baccho conferunt, velutī gmulū, pariq; cum il
lis gloria certantē. Aornum nanq; lacum ab illis
necdum armis subactum, ego facile coepi. PHI.
Etiādu3 videris ista ut Hāmonis filius dicere? qñ
nec Baccho quidē cedis, aut Herculi. Sed nec eru
bescere nosti Alexander, solitamue dediscere ar
rogantiam, teipm dein noscere, vel iam tandē sa

pere, etiam si serius, ubi fato occubueris.

Antilochi, & Achilles. ANTILO.

Quamnam sunt illa Achilles, quæ tu Vlyssi iam
primū cōmemorādo in mortis dedecus p̄ci-
piū exequutus es, & quidē ignobili inprimis, ac
Chirone atq; Phœnice, quibus tu aliquādo usus
es præceptoribus, parū digna. Audiui em̄ magis
ex re tua futurum tibi videri, si vilis agricolæ mu-
nus obiens, inopi, cui nec victus suppetat, loces
operam, q̄ ut oībus vitæ functis domineris. Quæ
si rudis quidā plābeius, ex mediā Phrygia ortus,
atq; imodicus insup etiā vitæ affectator diceret,
ferendū forte id esset, atq; condonandū nōnihil
rusticitati. Verū ex Peleo prognatū, & ex oī he-
roum numero periculorū cōtemptorē acerrimū,
in tā abiectā & humilem de seip̄o descēdere opi-
nionē, scēdū sane atq; pudendū inprimis. Deniq;
ijs quæ in vita strēnue gesseris, equidē haud scio
quomō ista cōueniāt. Nā dum in Pthio regnare
tibi ad senectā usq; licuisset, citra gloriā tamē, tu
gloriosam oppetere mortē maluisti, q̄ potiri re-
gno. ACHIL. Necdū feceram o Nestoris sobo-
les, rerū earū periculū, & qd cui p̄ferrem ignorās,
gloriolā hāc infelicē p̄posui vitæ. Atq; sero iā tan-
dē intelligo q̄ egerim imprudent. Apud viuos em̄
reperias forte q̄ res bene gestas celebrent literarū

monumētis: sed hic apud manes nō video q̄ fru
giferū opus effecerim, ubi unus est honos omni
um. Sed neq; vires iam adsunt corporis Antiloche,
aut forma. interciderūt oīa: pari rerū statu visunt
oīa: nullū sapientiæ, aut alterius rei discrimen est.
Adde q̄ nulli iā ex troianorū mortuis formidabi
lis sum, nemini gręcorū venerādu. prorsus idem
cunctis existit de mortuis sermo, siue boni fuerit,
siue improbi. Hęc sunt q̄ me angunt & misere so
licitant: quia nō magis iām loco operas & viuo.

ANTI. At vero Achilles, quid agat quispiā? qñ
sic natura comparatū est, ut oēs prorsum cogant
semel vitā relinquere. quę lex quū in uniuersū iā
obtinuit, nec abrogari ullo modo queat, patiēter
hanc feras oportet. Cęterę aspice nos quanti pe
nes te sumus. deniq; & Vlysses quoq; post pusil
lū adueniet. Vnde solatiū tibi merito afferet socie
tas: id quod & alijs in rebus plerūq; usu venire
solet. Nō em̄ solus videris in hęc mala cōiectus.
En tibi Herculē, Meleagrū, & alios plērosq; qui
nō parē multos in admirationē traxere: & n̄ qdē
(ni fallor) haud quāq; in vitā vident̄ redituri, si q̄s
eos ad inopes & victu indigos mittat ut illis pro
mercede seruiant. ACHIL. Amica qdē hęc est
admonitio: verū haud scio q̄ pacto eorū q̄ in vi
ta agunt mēoria impēdio me excruciat. Qz̄ sic
mihi p̄suadeā, ut vos idē teneat

MANIVM DIALOGI E LV.

malū, etiam si non palam confiteamini: nequiores
sane in eo, q̃ tacite huiusmodi per quietē tole-
ratis. ANTI. Non equidē Achilles, sed longe ti-
bi pręstamus, quippe qui intelligimus, q̃ sit inuti-
le de ijs rebꝫ verba facere. Silere em̃ iā nostrū est,
& equo aīo sustinere oīa quę accidūt. ne tibi affe-
ctu isto similes, ridiculi oībus merito videamur.

AEaci, Protefilai, Menelai, & Paridis. AEA.

Q Vamobrē Protefilae in Helenā irruens, strā-
gulas miserā? PRO. Quia huius causa Aea-
ce domū e fundo in mediū euectam, nondūq̃ ab-
solutam, simul cum uxore recens nupta relinq̃ns,
interij. AEA. Author certe huiusce rei Menela-
us est, qui vos ad Troiam usq̃ traxit huius mulie-
ris gratia. PRO. Recte ais, nam is mihi iā pe-
tendus est. MENE. Nō me vir optime, sed mul-
to equius Paridē adoriare, qui hospitio a me sus-
ceptus, coniugem meā pręter omne phas allexit,
diripuit, abduxit. Vnde iure optimo cōmeritus
est: ut non modo abs te, sed ab oībus simul græ-
cis ac barbaris stranguletur, quorū ille certissima
extitit necis occasio. PRO. Itaq̃ quando melius
iam id visum est, ego te scelestē Paris cōprehen-
sum semel non dimittam e manibus. PA. Inge-
nue fateor Protefilae, non nihil est quo deliqui

O. LVSCINIO INTERPRETE

mus, sed non nisi tuis adiuti artibus. Cur em̄ ne-
gem me tuę esse professionis? amator eque sum
actu, deinde eiusdem dei subditus imperio. Verę
non est cur expertū te doceam, q̄p̄urgens ac vio-
lenta res sit amor. Nā genius quispiā haud dubie
nos impellit quo vult, cui nullę unq̄p̄ vires queāt
resistere. PRO. Bene dicis, utinā igit̄ Cupidinē
deū hic inuadendi nobis copia detur. PA. Ego
tibi facile pro Cupidine respondero quæ nullo iu-
re possis refellere. Amoris em̄ (dicet) p̄inde ac Pa-
ridi forte occasio fuit: sed perniciē ipse tu Proteſi-
lae tibi citra alterius cuiusuis culpā attulisti. In cō-
flictu em̄ Troiano in aciem primus exiliens, obli-
tus recens nuptę coniugis, & glorię imodicus ſiti-
tor, periculi audus, cum primis congregiens oc-
cubueras. PRO. Ego pro me respondebo AEa-
ce, quę & quius audias. Siquidē ego haud quāq̄p̄
necis ip̄e meę author extiti, sed magis fatum, cu-
ius ductu primarię belli cohorti inuolutus sum.
AEA. Recte actū. Sed num alius quispiā est q̄
fatum impulerit?

Menippi, & AEaci: MENIP.

PEr Plutonem te obtestor AEace, ut mihi oīa
perdiscēdi potestatē facias quę hic sunt apd̄
inferos. AEA. Non admodū in prōptu est Me

MANIVM DIALOGI E LV.

nippe, ut omnia cognoscas. At vero inprimis discere, alterū ex ijs duobus Cerberū esse, alterū portitorē qui te transuexit. Paludē dein nosti, & ignem Phlegethonta, qua tibi huc patuit accessus.

ME. Intellico hæc. Custodis quippe te vice esse cognoui: regem tartarorū vidi, & furias. Verū homines velim mihi ostendas priscaui, & ex illorū numero potissimum celebriores.

AEA. En tibi hic Agamemnonē. hic Achillem, a quo nō longe abest Idomeneus. deinde Vlysses, in super Ajax, & Diomedes, optimi quippe viri grecorū.

ME. Pauper, quæ abiecta sunt capita illa Homere, iam olim rhapsodijs tuis decantata, humi sane procumbentia passim, ac deformia, nullique cognita, denique omnia nil præter puluerē, & inania fabulamenta: ut ne iterū unice demirer hæc rara quidā fragilitate cernices. Sed hic AEace quis nā est?

AEA. Cyrus. Ille vero Croesus. & prope eundē Sardanapalus. post quos Midā videre licet, & Xerxem.

ME. Qui factū est scelestē, ut uniuersa te exhorruerit Grecia, Hellepontū ditioni tuæ adiungentē, & per montes nauigandi cupidum? Aut quis Croesus est? Sed Sardanapali quæso me sinas caput contundere.

AEA. Ne quicquid isthuc tibi concesserim, comminueres enim molliculo homini & effeminato

O: LVSCINIO INTERPRETE

craniū. MEMIP. Non profecto, sed magis in
plicas coaptarem semiuiro isti. AEACVS. Si
lubet iam monstrabo tibi sapientes. MEN. Ita
per Iouē. AEACVS. Primus hic Pythagoras
est. MEMIP. Saluus sis Euphorbe, vel Apol
lon, aut si alius esse malis. PYTHA. Et tu ma
xime o Menippe. MEN. Aureū ne tibi adhuc
femur est? PYTHAGO. Non, sed age, nūquid
viaticum habes in pera? ME. Fabas vir optime,
verū illis tu non vesceris. PYTHAGO. Præ
be solum Menippe. alia enim apud inferos sunt
decreta. proinde iam didici, q̄ nihil hic fabis cum
hominum pudendis conuenit. AEACVS. As
pice hic Solonem illū Execestidis, Thaletem. &
penes illos Pittacū, aliosq; septem omnes, si vi
dere lubeat. MEN. Alacres ij solum Aeace mi
hi præter cētos, soliq; anxietatis & tristitię omnis
expertes videntur. Sed ille quæso qui veluti pa
nis quidam subcineritiis undiq; scatet cineribus,
sed & turgidus est igni, varios mentitus colores,
quinam esse queat? AEACVS. Empedocles
is est Menippe semicoctus, huc ex Aetna mon
te dimissus. MEN. O gripes optime, quid te ad
egit obsecro, ut in crateras te dares præcipitem?

EMPEDOCLES. Melancholia

MANIVM DIALOGI E LV.

quedā Menippe. ME. Nō equidē, deum testor, sed magis cenodoxia, id est vana gloria, fastus & arrogantia te ignitmu reddiderūt, eiectis flāmarum vi ferreis illis (quibus usus es) crepidis, tanq̃ te non admodū dignis. Cæteræ nō video quomō istud tibi profuerit diuinitatis cōmentū, quādo te flāmis enecato, tum palam reddideris eā quā ante moliebare imposturā. Socrates vero AEace, ubinam est? AEA. Apud Nestorē & Palamedem, meras illis proferens nugas. ME. Atqui īpendio cupidus essem illū videndi, si hic liceat hominē cōuenire. AEA. Viden caluū hunc? ME. Ego hic præ caluos video neminē cōmune (me Hercle) omnibus id est indicium. AEA. Simum illum dico. ME. Ne in hoc quidē iam ullū discrimen est: quū omnes eque naribus sint contortis.

SO. Men queris Menippe? ME. Te Socrates potissimū. SO. Quid agitur Athenis? ME. Multi ex recentioribus (ut habet fama) philosophantur: quos si ex habitu perpendas & incessu, facile summi apparebunt philosophi. Alij pleriq̃ Aristippū emulant, & Platonem: quorū alter unguentū olebat, alter Siculis tyrannis assentari egregie didicerat. SO. Sed de me quid sentiunt? ME. Felicem predicant, cunctos in tui admira

O. LVSCINIO INTERPRETE

tionem olim tractos aiunt: & omnia hæc te arbitrat^{ur} pręuidisse. Sic em̄ (puto) citra cuiusvis gratiā dicēda veritas est. SO. Multus apd̄ illos mihi super hac re qñq; sermo erat, at illi oīa veluti cō-
menta irridebant. MEN. Sed quīnam penes te agunt? SO. Charmides Menippe, & Phędrus, cumq; ijs ex Clinio natus Alcybiades. ME. Eya Socrates, videris mihi nihil pręter solitum agere: quādo etiā dum pulchritudine caperis. SO. Ego qua re alia potissimū me oblectem nescio. verū (nisi aliter tibi visum sit) hic prope accumbas. ME. Iouem testor, ad Croesum mihi, & Sardanapalū abeundū est, quibus non tam aliā ob causam cō-
morabor, q̄ ut eorū eiulatum audiens rideam ef-
fusus. AEA. Et ego quoq; iam abeo, prouisu-
rus ne mortuus aliquis conspectū nostrū clam ef-
fugiat. multa posthac visurus es Menippe. ME. Abi igit̄ AEace, abunde mihi satis factum est.

Protesilai, & Plutonis. PROTE.

EGo te principem, simul ac regem, insup & Iouem nostrū Pluto, parit̄ cum coniuge illa tua Cēreris filia, oratum velim, ne preces asperne-
ris amatorias. PLV. Tu ne es qui nra eges ope-
ra? aut num est quispiā cuius votis prębere au-
res debeamus? PRO. Protesilaus sum ex Iphie

MANIVM DIALOGI B LV.

clo progenitus, amator, & gręcorę cōmilito, qui primus ad Troiā pugnans occubuit: idq; a te obtinere precib; cupio, ut parumper redire possim in vitā. PLV. Omnes profecto quotq; vita defuncti sunt Protefilae, huiuscemodi sunt amatores. Nemo em̃ ex ijs est qui restitui vitę, magno ardore nō desyderet: verę non fiunt istius rei tantopere adamatę compotes. PRO. Non est tartareę princeps, cur vitam adeo vehementer concupiscā, uxoris quā nouissie duxi amore discrucior, relicta em̃ illa in thalamo, nauigio inde digressus sū: atq; nō ita m̃sto post ifelix ab Hectore in troianorę conflictu trucidatus. Amor itaq; uxorius haud mediocriter me sollicitat, neq; unq; sinet qui escere: nisi tuo beneficio, Imperator inuicte, parū per dimissus, uxoris meę fruar cōsuetudine. PL. Nunquid Letheo flumini labra admoueris Protefilae? PRO. Maximopere o rex, sed vicit vim aque amoris imensitas. PLV. Prestolare igit, & indubie tibi psuadeas qñq; futurū, ut & ip̃a qđ huc veniat: quo minus opus est, ut i vitam adhęc proficiscaris. PRO. Atqui morę omnis p̃p̃ impatiens sum Pluto, id quod & tu quandoq; in re amatoria didicisti: compertū ex eo nimirę habēs quātārū viriū existat amor. PLV. Quid iuuat

O. LVSCINIO INTERPRETE

obsecro, per dieculam dūtaxat vitam viūere, & mox ad eundē redire luctum? PRO. Persuasus mihi habeo, q̄ facile illam sit pellicere, ut huc rediens, eam adducā comitem, quo iacturā mei solius mortui per diem dimissi, duplicato tibi mortuorū numero refartiam. PLV. Nephas est, pfecto hęc fieri posthac: quando ne retroactō qdē tēpore id quandoq̄ licuerit. PRO. Sine, te eius rei cōmonefaciā Pluto. Orpheus Euridicen abs te & uxore in pari amoris causā restitutā accepit. Sed & Alceste, quę mihi erat cognata, in Herculis fauorē libere dimissa est. PLV. Sic ne visum est tibi, ut formosę illi sponsę recens nuptę iungaris: deformis ip̄e & caluaria renudatus? Aut quonā pacto te aspexerit, quē ne agnorit quidē? Id certe scio, q̄ aspectu tuo absterrebit & aufugiet: tuq̄ re infecta rursus tartara petere cogeris.

PROSER. Tu igit̄ Pluto marite, Mercurio iube, ut huic malo medeatur. quod fiet, ubi cōtactu virgę Protesilaum simul atq̄ in lucē emerferit, iuuentuti restituerit, adeo ut pristinā recipiat formam, quā habebat egrediens thalamum. PLV. Quādo in illa sentētia es Proserpina, reducito eū ad superos, q̄ rursū sponsus fiat. At tu Protesilae, ne unicū diem tibi statutū prætergrediaris caue.

MANIVM DIALOGI E LV.

Diogenis, Antisthenis, & Cratis. DIO.

QVandoquidē ociū nobis est o Antisthenes, & tu Crates, cur oro non deambulamus & primos inferni recessus petimus, visuri quinā sint quidue agant ex vitā huc demigrantes? ANTI. Quin abimus Diogenes, non enim iniucundum isthuc erit spectaculū, ut alios videas eiulare veluti perditos, precari supplices alios, & plarosq; a Mercurio per collū tractos atq; impulsos, relictari tamen, & resupinos totis viribus præter fas reniti. CRA. Ego vobis exponam quę mihi per viam huc descendentem videnda sese obtulerunt.

DIO. Expone obsecro Crates, ridicula em̄ dictu sunt sat scio quę vidisti. CRA. Multi quidē alij nobiscū huc descenderunt, sed præter ceteros quidē insignes magis, quippe locuples ille noster cui Ismenodoro nomen est. Deinde Arfaces primas Medię, & Horcetes armenius. Ceterę Ismenodorus a prædonibus prope Cithærona Bœotię montē, Eleusinā (uti existimo) petens, enecatus, ingenuit; manibus sese accepisse vulnera, & liberos reliquisse iamprimū partu editos, voce feratus. Proinde constant inculabat ausus nimium temerarios, quia Cithærona montē transmisisset, & regionē eam quę est prope Eleutheras urbē, ho-

O. LVSCINIO INTERPRETE

stilibus copijs vastatam & desertā trāsīens, duobus tantū comitatus fuerit famulis, quū cymbia quattuor & quinque phialas aureas penes se haberet. Cæteræ Arfaces vir ætate iam senili, & facie, per louē, non illiberali, attamen barbarus, is moerore confectus, vehemēter indigne ferebat, quod pedes iter facere cogeretur, & nemo equū ad se duceret. nā & is quoque simul cum eo una eademque plaga cōfossus a thracē quodā prope Araxim fluvium in conflictu cum Cappadoce interiit. Arfaces enim primus omnium (ut aiebat) equo vectus, impetū in hostes fecit. At vero thrax illi cōgressus, Arfacis contum, peltam subiens, concussit, hasta illum mox simul atque equū penetrante. ANTI. Quinam fieri potuit Crates, ut uno eodēque ictu isthuc contingerit? CRA. Facile admodum Antisthenes. Nam illo contum viginticubitalem in torqueute, thrax scuto quidē cavit ictum: sed mucrone deturbatus, correptā hastam in aduersum equi pectus adegit: qui furore concitus, sese præ vehementia sic confodit, ut Arfacis quoque utrūque inguen ad nates usque trans fixerit. Viden qui factum sit, ut equi magis culpa quam hostis interierit? Cæteræ grauitè & iniquo animo tulit, quod veluti plebeio sibi in media turba versandū, & pedibus

MANIVM DIALOGI E LV

iter ad inferos emetiendum esset. Horcetes proinde ex vulgi cohorte, pedibus sic erat teneris & molliusculis, ut neq; consistere humi posset, nec prorsus deambulare: id quod Medis plerūq; usu venire solet ubi ex equo descenderint, tū em suspenso gradu, veluti spinas calcantes, vix sumis pedum incedunt articulis. Vbi igitur concidens humi sese prosterneret, neq; ulla ratioe surrigi, aut promovere volebat, optimus Mercurius in maledicta prorumpens, ad nauim eum traduxit, me intus ea impendio ridente. ANTI. Atqui ego descendens, declinaui vulgi coetum qui tāto peregrinabatur, sic em cōmodius me nauigaturū confidebam si ceteris cursu anteuertērem, pōcupato p̄ alijs loco. Inter nauigandum autē & anteaq; solueremus, summa me affecit voluptate perpetuis, ille & constans omniū fletus. DIO. Huiusmodi quidē vos sortiti estis comites: verū mihi Blepsias e Pireo obtigit foenerator, & Lampis acarnan conductor, Damisq; ille diues corinthius, quibus cum descendi, tacitus mecū ipse reputans, qualis cuiusq; fuisset vitę exitus. Compertū em habebā Damīn haustu veneni porrecti a filio occubuisse. Lampin amore Mirtię meretriculę afflictū, exhalasse animam, & Blepsiam lue pestifer aattritum.

O. LVSCINIO INTERPRETE

primo, deinde misere extictum. siquidē pallor & macies extrema apte hęc indicabāt. Ceterę Dami de inculante filiū, iure (inquam) id tibi ferendum est, qui nonagenarius omnibus indulgens volu- praribus, ex mille talentis filio adulescenti duode- uiginti annos nato, quattuor obolos atq; illos q- dem satis gelide ministrasti. Cōuersus deinde ad Lampin, gemebat em̄ & ille atq; deperibat Mir- tiam suam, Acarnan (inquam) cur obsecro Cu- pidinem, & non magis teipm damnas, qui peri- culorū omniū contemptor, intrepidus in acie pre- liorum decertaris, atq; idem tam generosus bella- torum victor, gemitibus muliebribus, ac fictis la- chrymis captus es. Blepsias deniq; taxationē no- stram pręueniens, dementię suę palam semetip̄e coarguit, quippe qui perpetuo sibi viuendum ar- bitratus, opes heredibus quos succedere parum decebat, adseruauit. Porro dictu mirum, quanta nobis ex istę gemitibus voluptas oborta sit.. Sz in specu iam sumus primoq; tartarorum recessu, unde venientes longe lateq; contueamur opor- tet. Pape, quanti & q̄ varij generis huc prope- rant animę, omnes ubertim lachrymantes. Pre- ter infantes quosdam, & fatuos dumtaxat, qui so- li tristitiam aut moerorem

MANIVM DIALOGI E LV.

non admittunt. Sed & decrepiti quidā eiulāt: qđ hoc rei est? Forte philtre vitę degustarūt, quibus tantopere capti sunt. At cām sciscitari lubet ex illo qui extremā egit senectam. Heus tu, quid sibi hic vult planctus? aut cuius rei desyderiū te ex cruciat? quoue pacto in hac ætate mors tibi potuit esse molestā? nunquid alicuius regni sceptrā tenebas? PAVPER. Haud quāq̃. DIO. Sed satrapa eras? PAV. Non. DIO. Opulentus forte eras, atq̃ isthuc te male habet, qđ multas delicias morte reliqueris? PAV. Ne hoc quidem, sed propemodū nonagenario mihi tenuē admodum victum, arundo & funiculus piscatorius pabatur. quid dicam? nemo me erat pauperior. ad hęc orbus fui, claudus, & caligātibus oculis. DI. Itaq̃ in tali rerum statu amor te sollicitat vitę?

PAV. lucundū profecto erat aspicere lucem, & contra emori graue & horrendū. DIO. Falleris vetule, & repuerascis, an ignoras, in hac ætate, qđ cum portitore nostro tibi utiq̃ cōmunis est, qđ sit naturę debitum? Mirū profecto quā de se iuvenes prebituri sint opinionē, quādo in ijs quos sequi mortē par erat, veluti presentē malorum senectę medicinā, etiā dum inuenias tantam vitę appetentiā. Sed abeamus, ne quispiā qui ad fau-

O. LVSCINIO INTERPRETE

ces inferni nos reuerfos esse viderit, ad fugam ad ornatos suspicetur.

Menippi, & Tiresiæ. MENIP.

ET si cæcus es Tiresia, non equidē isthuc facile est cognitu in tanta cæcutientiū turba. q̄s em̄ iam ex nobis est cui non adempto visu, inania sint oculorum receptacula? Neq̄ in procliui est admodū ostentare quis Phineus sit, aut quis Linceus. Sed per deos te obtestor, quandoquidē vates aliquando eras, & modo mas, modo fœmina: poetas certe audisti (scio) hæc astruentes: utrā oro, iucundiorē expertus es vitam, virilē ne, an muliebrem? TIRE. Multis partibus Menippe præstat muliebris. Liberior sane a negocijs & (me hercle) superior, quum nusc̄ non videas dominari mulieres viris. Adde q̄ nulla illis incūbit necessitas belligerandi, nulla excubias agendi pro muris. Non desyderatur in illis artificiosum eloquium, neq̄ in senatu rogantur sententiam. ME. Audisti in Tiresia Euripidis Medeam quopactō gynecēum cōmiserata, miseram deplo-
rat mulierculas? q̄ intolerabili obnoxie sint dolori in parturiendo. Sed quoniā in iambos incidimus Medeg, reddas me certiorē velim, nū ali-
quando pepereris in fœmineo illo sexu, an steri-

MANIVM DIALOGI E LV.

lis & sine liberis muliebrem vitam egeris? TIRE. Quid isthuc est qđ rogas Menippe? ME. Non admodum difficile est atq; anxium Tiresia. Cæterum nisi molestū fuerit respondeas. TIRE. Neq; eram sterilis, nec peperī liberos. ME. Sat est. An pudendis muliebribus præditus fuisses scire volebam. TIRE. Scilicet, præditus fui. ME. Succedente igitur tempore portio illa foemnei sexus euauit & obstructa est, extensaq; ubera cōtabuerūt virilitate, barba in genis protrudenti ubi foemina esse desieras. TIRE. Non video qđ sibi velit anxia hæc q̄stio: q̄q; conijcere licet, te hīs veluti confictis denegare fidem. ME. Non inquā hīs rebus fidem prorsus negandam. Sed obiter quędam abs te statui discere: leuia quidē illa, sed de quibus nihil exquisitè sit traditum, an fieri ullo pacto possint. TIRE. Iam igitur nec alia credis, sicubi audias mulieres cōuersas tum in aues, tū in arbores, deinde & in bestias, Philomelā inquam, Daphnen, & Lycaonis filiā. ME. Si dijs placet ut alicubi illas offendam, in procliui tum si uet, ut quod dicitur sciam. Tu vō num diuinabas dū eras mulier, aut similes vates & vir eē didicisti? TIRE. Viden ut nescius sis omnium quę mecum acta sunt? Quomodo contētionem deorum di

O. LVSCINIO INTERPRETE

remerim : unde & Iunonis opera captus oculis, a Ioue in vicem eiusce calamitatis diuinādi munus acceperim. ME. Etiamdū in nugis versaris Tirisia? Sed facis ut decet prognosticum. sic enim apud vos increbuit usus, ut nihil in verbis vestris sanum sit, nihil integrum.

Agamemnonis, & Aiakis. AGA.

QUoniam furēs ipse te necaueris Ajax, atq; omnes nos ferro petēs tuncaris: quāobrem pauloante Vlyssēm vaticinaturū neq; itueri ī animū induxeris, neq; affari, sodalem plane & cōmilitonem, quā magis supbe nimis incedens pręterieras. ALA. Haud immerito id feci Agamemnon. nam is mihi huius vesanię causa est, dum solus armorū cōpetitor extitit. AGA. Itaq; dignū putas, ut ne mine reluctante, citra puluerem tibi victoriā paratur? ALAX. Sic equidē existimo, quādo arma hęc familię mihi cędunt, quippe relicta a nepote. Deniq; vos aliq; viri longe pręstantissimi, mecum inire certamen detrectastis, palmam meritis meis concedentes, cum hic Laertides, quem ego sæpenumero ab imminente capitis periculo vindicaui, quando cum Troianis cōfligeret, nulla talium in se meritorum meorū habita ratione, præferri mihi, & in armis vendicandis potior haberi

MANIVM IALOGI DE LV.

voluit. AGA. Ego culpam omnē vir generose, in Thetidem reijcio, quę hereditario quodā iure tibi veluti cognato tradenda, in cōmune omnibus proposuit. ALAX. Non profecto, sed Vlyssis dumtaxat opera totum id accidit. AGA. Ac qui venia dignus est homo: quisquis glorię, rei lōge omniū iucundissimę, paulo est appetētiore: cuius gratia nemo nostrū non cuncta subiret pericula. Huc accedit quod causam euicit ex Troiano rum iudicum sententiā, qui aduersus te pronūciarunt. ALAX. Nō me preterit cuius impulsu cōdemnationis in me arbitrium exceperim: vetę de numine palam efferre quippiam, nephās. Cæterę sic habeto Agamemnon, a similitate quę mihi cū Vlysse est, temperare nequeo, ne si Minerva quędem id faciendum decreto suo imperet.

Minois, & Sostrati. MINOS.

PRædo hic Sostratus in Pyriphlegethontem cōijciat Mercuri, sacrilegus vero ille chimeræ exponatur dilacerandus, relicto interim tyrāno hoc penes Prometheū, quo & illi eparæque perpetuo vulturum laniatu ut isti pateat. At vos pñ bonicę cōprimū Elysium campum petite, beatorū insulas habitaturi. Nam hæc est quę vos merito maneat merces, ob res bene gestas in vita.

O. LVSCINIO INTERPRETE

SOSTRA. Audi obsecro Minos, nisi iniqua
admodū videantur quę sum narraturus. MI. Nū
rursus audiam, aut necdū exacta indagine impro
bum te esse compereris? SOSTRA. Comperi
sane: sed tu interim quo iure poenas sim daturus,
dispicias velim. MI. Et quidem, si liceat semel re
cte decreta rescindere. SOSTRA. Attamē re
spondeas precor Minos, nā breue est quod dicā.

MI. Age dicas, modo citra longas ambages, qñ
& alij iam nostrū subituri sunt iudiciū. SOST.
Quę in vita cōmisi, fato ne urgente peracta sunt,
an mea sponte? MI. Fato arbitror. SOSTRA
Igit̃ iam plane cōstat illius nos subditos imperio,
morigerari quoq; eidem, quotquot recte, aut im
probe agimus. MI. Bene. & Clotho has sibi vē
dicat partes, quippe quę cuiq; in lucē edito mox
prescribit viuendi, gerendarūq; rerum ordinem.

SOSTRA. Itaq; si ad cēdem faciendā vi cuius
piam cui refragari nequeas adactus sis, veluti li
ctor iussu iudicis hominē iugulans, aut satelles di
cto principis audiens, si vitam homini eripiat, in
quem occasionē necis rejicias tanq; in authorē?

MI. Perspicuū est q; in iudicem, aut principem,
perinde atq; mucro omni culpa vacare dinoscit̃,
eo q; vice instrumēti est, atq; illius volūtati paret

MANIVM DIALOGI E LV

qui potioſorem præbet cędis cauſam. **SOSTRA.** Agedum Minos, quandoquidem abunde nobis ſuppetunt exempla, ſi quis a domino ſuo ad aliſ quem cui aurum argentũue offerat, mittatur, cui acceptum referri debet? aut cuius munificentię adſcribendum exiſtimas huiuſcemodi beneficiũ?

MI. Mittenti plane domino, nam iſ qui obtulit miniſterio ſuo fungitur. **SOSTRA.** Vides igit̃ q̃ inique nobiſcum agatur, ſi per fidum miniſterium, id quod Clotho fieri iuſſit exequentes, poenis acerrimis plectendi deſtinemur, quum gratia quędam nobis ob ſeruitia in rem aliorũ impenſa, iure optimo deberet. Vt ne id interim dicam, q̃ coacti mandatis quibus reniti nemo poterat, oĩa effecimus. **MI.** Multa ſunt, ſi exacte tecum penſites Soſtrate, quę hac via præter rationẽ fieri videas, toleranda tamen. Verũ tu (ni fallor) ut prædo, ita & ſophiſta es: & dignum eſt, ut fructũ aliſ quem ex hac tua quæſtione aſſequaris. Heus tu Mercuri, dimittito hũc atq̃ a cruciatu vindicato. Cęterũ Soſtrate ne manes alios pares quæſtiones mouere doceas, etiam atq̃ etiam caue.

Sam Bertoldi Wmcklers plbm s M Magdal Vnig

— Annusis Vuz Ratio —
}